

Ανάσταση του Χριστού στην εγκλείστρα της ψυχής μας

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)

Του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μεσαορίας κ. Γρηγορίου

Η Πίστη μας είναι η αμετακίνητη πυξίδα. Η ενεργοποίηση των εντός ημών χαρισμάτων, τα οποία μας δώρισε το Άγιο Πνεύμα, είναι η άγκυρά μας.

«Τὴν ψυχωφελῆ, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελωδοῦντες, Κύριε δόξα σοι» (Στιχηρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου. Ἦχος πλ. δ').

Η χαρμολύπη της Αγίας Τεσσαρακοστής, που ολοκληρώνεται την Παρασκευή του Λαζάρου, μας οδηγεί στο άφατο βάθος της Μεγάλης Εβδομάδας. Αποκορύφωμα

προβάλλει η Ανάσταση του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, το λαμπρόφορο Πάσχα. Ήτοι η μετάβασή μας από το σκοτάδι στο φως. Από τη λύπη, για τα λάθη μας, στη μόνιμη θεϊκή χαρά, ως δώρο του Θεού.

«Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὕμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν» (Ἦχος πλ. β').

«Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν» (Ἦχος πλ. α').

Το επικείμενο Πάσχα 2020 θα μας διδάξει όλους ότι η ακούσια πρόσκαιρη στέρηση των θεϊκών δώρων από τους πιστούς, αλλά και των εξωτερικών εθίμων και παραδόσεων (σε κάποιο ρεαλιστικό βαθμό, ως άνθρωποι, είναι κι αυτά αναγκαία) δεν μπορούν να μας στερήσουν τη θεϊκή χαρά του ανεσπέρου φωτός της Αναστάσεως, το οποίο όλοι πλέον συνειδητοποιούμε ότι λάμπει σταθερά πέρα και πάνω από τα παροδικά φώτα του κόσμου τούτου.

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος» (Ἦχος πλ. α').

Καλή Ανάσταση με υγεία, λύτρωση και ελευθερία από όλα δεσμά του κόσμου τούτου.